

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 28 november 2008 in zaken
nrs. 08/39605, 08/39606, 08/39607 en 08/39608 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 6 november 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 28 november 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 december 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

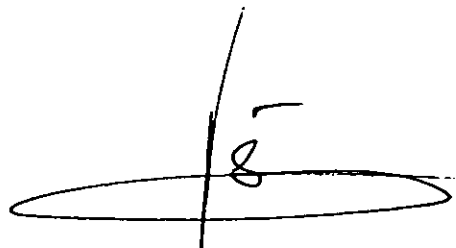
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 december 2008

91-553.

Verzonden: 24 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zittingsplaats Assen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaksnummer: Awb 08/39606 en Awb 08/39608 (v) en
Awb 08/39605 en Awb 08/39607 (b)

Uitspraak van de voorzieningenrechter van 28 november 2008

inzake:

geboren op

geboren op
en hun minderjarige kinderen,
gesteld statenloos,
IND-dossiernummer: 0810.30.1387 en 0810.30.1387,
V-nummer: en
verzoekers,
gemachtigde: mr. H. Meijerink, advocaat te Hoogeveen,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. drs. J.P.M. Wuite, ambtenaar bij de IND.

Procesverloop

Op 30 oktober 2008 hebben verzoekers afzonderlijk een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij afzonderlijk besluit van 6 november 2008 heeft verweerder de aanvragen niet ingewilligd.

Bij afzonderlijk beroepschrift van 6 november 2008 hebben verzoekers beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze besluiten. Deze beroepen staan geregistreerd onder Awb 08/39605 en Awb 08/39607. Verzoekers is meegedeeld dat zij de behandeling van de beroepschriften niet in Nederland mogen afwachten. Bij afzonderlijk verzoekschrift van 6 november 2008 hebben verzoekers de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op de beroepen wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoekers gezonden.

Openbare behandeling van de verzoeken om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 21 november 2008. Namens verzoekers is hun gemachtigde ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoekers zijn tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden besluiten toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kunnen doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvragen zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

Verweerder heeft de aanvragen mede op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 afgewezen, omdat verzoekers ter staving van hun aanvragen toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden hebben overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van hun aanvragen. Verweerder is van mening dat daarom van de asielrelazen een positieve overtuigingskracht uit moet gaan.

Verweerder meent voorts dat verzoekers ongeloofwaardige, tegenstrijdige en wisselende verklaringen hebben afgelegd en dat van de asielrelazen geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Samengevat heeft verweerder de aanvragen afgewezen, omdat verweerder geen geloof hecht aan de verklaringen van verzoekers.

Verzoekers hebben het standpunt van verweerder gemotiveerd bestreden.

Volgens vaste jurisprudentie behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

De voorzieningenrechter ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder aan verzoekers heeft kunnen tegenwerpen dat zij toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden hebben overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvragen.

Volgens paragraaf C1/5.8.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag van belang de identiteit van de asielzoeker, de nationaliteit van de asielzoeker, de reisroute van de asielzoeker en het asielrelaas van de asielzoeker. In paragraaf C1/5.8.3 van de Vc 2000 is vermeld, indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van deze elementen documenten ontbreken en indien dit is toe te

rekenen aan de asielzoeker, dat dit reeds voldoende is voor de conclusie dat sprake is van toerekenbaar ontbreken van documenten.

Ten aanzien van het ontbreken van documenten die van belang zijn voor de beoordeling van de identiteit of nationaliteit van verzoekers, is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen, gelet op de Wet houdende voorzieningen betreffende het burgerschap van Pakistan van 13 april 1951, dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers geen nationaliteits- of identiteitspapieren hebben kunnen krijgen. De enkele en niet onderbouwde stelling van verzoekers dat zij hebben geprobeerd documenten te krijgen, maar dat dat niet is gelukt omdat de geboorte van verzoeker in Pakistan niet is geregistreerd, maakt dat niet anders. Door verzoekers is voorts niet bestreden dat het Pakistaanse burgerschap door geboorte wordt verkregen, en nu verzoekers de geboorte van hun kinderen wel hebben laten registreren en de kinderen daarom de Pakistaanse nationaliteit hebben, heeft verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid kunnen stellen dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker, en daarmee ook verzoekster die oorspronkelijk uit Afghanistan komt, en de kinderen geen documenten ten aanzien van de Pakistaanse nationaliteit hebben of hebben kunnen krijgen.

Voorts stelt de voorzieningenrechter vast dat verzoekers geen documenten hebben ingebracht ten aanzien van hun reisroute. Evenmin hebben verzoekers middels gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen hun reisroute aannemelijk gemaakt. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder niet aannemelijk heeft kunnen achten dat verzoekers geen enkel indicatief bewijs van hun reis kunnen overleggen. Gelet hierop heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het ontbreken van reisbescheiden verzoekers kan worden toegerekend. Het standpunt van verzoekers dat zij afhankelijk waren van een reisagent, doet, volgens vaste jurisprudentie, aan het voorgaande niet af.

Evenmin is de voorzieningenrechter gebleken van documenten waarmee verzoekers hun asielrelazen kunnen staven.

Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 aan verzoekers heeft kunnen tegenwerpen.

Gezien het voorgaande ziet de voorzieningenrechter zich gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van de asielrelazen geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

Voor zover verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat het ongeloofwaardig is dat verzoekers niet de Pakistaanse nationaliteit hebben, is de voorzieningenrechter van oordeel, hoewel verweerder het ontbreken van documenten in dit verband niet bij zowel de beoordeling van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 als bij de beoordeling van de positieve overtuigingskracht heeft kunnen betrekken, dat de ongeloofwaardige verklaringen in dit verband wel bij laatstgenoemd oordeel kunnen worden betrokken. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder, gelet op het voorgaande, in redelijkheid aan verzoekers kunnen tegenwerpen dat zij ongeloofwaardige verklaringen aangaande hun niet Pakistaanse nationaliteit hebben afgelegd.

Ten aanzien van de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van de asielrelazen geen positieve overtuigingskracht uitgaat, omdat verzoekers tegenstrijdige en wisselende verklaringen hebben afgelegd omtrent de data waarop gestelde problemen hebben plaatsgevonden, oordeelt de voorzieningenrechter als volgt.

Verweerder heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld, gelet op het betoog van verzoekers, dat thans alleen de tegenstrijdige verklaringen met de betrekking tot de datum waarop de werkgever van verzoeker is gedood aan verzoekers wordt tegengeworpen. Zo heeft verzoeker verklaard dat zijn werkgever op 17 juni 2007 is gedood en heeft verzoekster verklaard dat de werkgever op 23 juni 2007 is gedood. Voorts wordt aan verzoekers tegengeworpen dat zij niet weten wat de naam van het bedrijf is waarvoor de werkgever van verzoeker heeft gewerkt en wordt aan verzoekers tegengeworpen dat zij niet weten waarom, door wie en op welke wijze de werkgever is gedood.

Ten aanzien van voornoemde data is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de tegenstrijdige verklaringen aan verzoekers heeft kunnen tegenwerpen. Dat verzoekster in de zienswijze heeft aangegeven op dit punt een vergissing te hebben gemaakt vanwege de stress, maakt dat niet anders. Ook het standpunt van verweerder dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers de naam van het bedrijf niet weten, heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter aan verzoekers kunnen tegenwerpen. De enkele stellingen van verzoekers dat de naam van het bedrijf niet op het gebouw stond vermeld en als de naam al op het briefpapier zou hebben gestaan, dan had verzoeker het niet kunnen lezen, dat over het werk gesproken in de woorden "het werk" of "de fabriek" en voorts dat niet valt in te zien waarom van verzoeker wordt verlangd dat hij weet onder welke omstandigheden zijn werkgever is gedood, nu verzoeker niet bij de moord aanwezig is geweest en de politie het onderzoek ter hand heeft genomen, maken naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet, gelet op de terughoudende toets van de voorzieningenrechter in deze, dat verweerder zich niet in redelijkheid op voornoemd standpunt heeft kunnen stellen.

Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van de asielrelazen geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

Ten aanzien van het beroep van verzoekers op artikel 15c van de Definitierichtlijn, oordeelt de voorzieningenrechter als volgt.

In dit verband wijst de voorzieningenrechter eerst naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 juli 2007, JV 2007/442. In deze uitspraak overweegt de Afdeling, samengevat en voor zover hier van belang, dat van ernstige schade in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn slechts sprake kan zijn indien in het land van herkomst sprake is van "willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict". Voorts overweegt de Afdeling dat op grond van bepalingen van internationaal humanitair recht moet worden geconcludeerd dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict indien een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict. Ongeregeldheden en spanningen, zoals rellen, leiden niet tot de conclusie dat sprake is van een zodanig conflict.

Voorts verwijst de voorzieningenrechter naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 april 2008, JV 2008/209. In deze uitspraak overweegt de Afdeling, samengevat en voor zover hier van belang dat de voorzieningenrechter had dienen te beoordelen of de vreemdeling heeft aangetoond dat ten tijde van het besluit (...) sprake was van een binnenlands gewapend conflict (...).

Verweerder heeft geen standpunt ingenomen over de vraag of in Pakistan sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Wel is namens verweerder ter zitting desgevraagd betwist dat namens verzoekers in voldoende mate is onderbouwd dat in Pakistan sprake is van een situatie die beantwoordt aan de definitie zoals door de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State werd geformuleerd in bovengenoemde uitspraak van 20 juli 2007, JV 2007/442.

Verzoeken stellen dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict, onder verwijzing naar bomaanslagen en een slechte situatie. Zij stellen dat bekend is dat de Taliban en Al Quada op grote schaal aanslagen plegen in heel Pakistan. Volgens verzoekers zijn die acties inmiddels aanhoudend en samenhangen van aard. Verzoekers verwijzen naar krantenberichten waaruit blijkt dat het geweld is opgelaaid, alsmede naar het negatief reisadvies van het ministerie van Buitenlandse Zaken van 23 augustus 2008.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoekers met hetgeen zij aanvoeren onvoldoende hebben gesteld en onvoldoende hebben geconcretiseerd dat is voldaan aan de definitie van een binnenlands gewapend conflict. Die definitie bestaat uit verschillende elementen. Verzoekers hebben niet aangegeven waaruit volgt dat aan die verschillende elementen is voldaan. De voorzieningenrechter oordeelt dat verzoekers niet hebben aangetoond dat sprake is van een gewapend conflict als bedoeld in artikel 15c van de Definitierichtlijn.

Het door verzoekers gedane beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn heeft geen kans van slagen.

Het besluit komt derhalve niet voor vernietiging in aanmerking.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaken en dat deze slechts in ongegrondverklaring van de beroepen kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op de beroepen te beslissen. Nu de beroepen ongegrond dienen te worden verklaard, worden de verzoeken tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

De verzoeken tot het treffen van een voorlopige voorziening zijn derhalve ongegrond.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat aanleiding.

Zaaknummer: Awb 08/39606 en Awb 08/39608 (v) en
Awb 08/39605 en Awb 08/39607 (b)

6

Beslissing

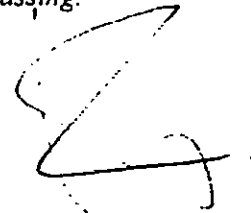
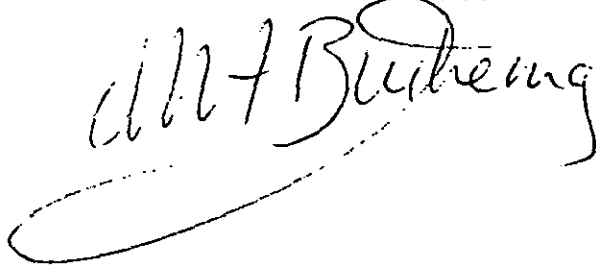
De voorzieningenrechter:

- wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening bekend onder nummer Awb 08/39606 en Awb 08/39608 af;
- verklaart de beroepen, bekend onder nummer Awb 08/39605 en Awb 08/39607, ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T.M.L. Veen, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken op 28 november 2008 in tegenwoordigheid van mr. M. Buikema als griffier.

*Tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin ten aanzien van het beroep is beslist, kunnen partijen **binnen een week** na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.*

Afschrift verzonden: 28 NOV 2008

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 8 DEC 2008	
ZAAKNR.	200808799
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

Meijerink
Advocaten

De voorzitter van de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16 113
2500 BC 's Gravenhage

per fax ingekomen op
5 december 2008.

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Hoogeveen: 5 december 2008
Appellanten , appellant 1 en
, appellant 2
Verblijvende: Zonder vaste woon- of verblijfplaats
Geboortedatum:
Nationaliteit: Staatloos
IND nummers: 0810.30.1387 en 810.30.1387

Geven eerbiedig te kennen:

Appellanten ten deze zijn de heer ..... en mevrouw ....., te dezer zake woonplaats kiezende te (7903 AB) Hoogeveen aan de Industrieweg 1 a, ten kantore van de advocaat mevrouw mr. H. Meijerink, die verklaart door appellanten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om dit hoger beroep namens appellanten in te stellen en die als gemachtigde van appellanten zal optreden met het recht van vervanging.

De toevoeging is aangevraagd, nog niet verkregen.

Verweerder ten deze is de Staatssecretaris van Justitie c.q. namens deze de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Dit appel richt zich tegen de uitspraak van 28 november 2008, verzonden op 28 november 2008, van de rechtbank Assen, onder nummer AWB 08/39606 en AWB 08/39608 (Voorlopige voorziening) en AWB 08/39605 en AWB 08/39607(beroep) waarin de verzoeken om een voorlopige voorziening zijn afgewezen en de beroepen ongegrond zijn verklaard. De uitspraak is als productie 1 bijgevoegd.

Appellanten kunnen zich met de uitspraak in de beroepsprocedure niet verenigen en stellen daartegen hierbij hoger beroep in.

Appellanten verzoeken als hier herhaald en ingelast te beschouwen al hetgeen namens en door appellanten in de procedure leidende tot het aangevallen beroep is gesteld c.q. ingebracht. Appellanten hebben geen enkele argumentatie laten vervallen; hieronder wordt begrepen ook de zienswijze en de gronden van beroep welke als productie 2 zijn bijgevoegd.

GRIEF

Ten onrechte is door de Rechtbank geoordeeld dat het door verzoekers gedane beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn geen kans van slagen heeft.

Het beroep van appellanten is door de Rechtbank ten onrechte ongegrond verklaard.

Onderbouwing grief

Bij beschikking van verweerder van 6 november 2008, verzonden op 6 november 2008, betreffende appellant 1, in de beschikking van appellant 2 is verwezen naar de beschikking van appellant 1, heeft verweerder het beroep op artikel 15c van de Richtlijn niet inhoudelijk beoordeeld of aan de toepassingscriteria van artikel 15 is voldaan. Verweerder stelt alleen dat een dergelijke beoordeling niet nodig is omdat de bescherming die artikel 15 beoogt te bieden inhoudelijk geen andere is dan die in artikel 29, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000. De beschikkingen zijn als productie 3 bijgevoegd.

Verweerder heeft dus geen standpunt ingenomen over de vraag of in Pakistan sprake is van een binnenlands conflict. Ter zitting is namens verweerder betwist dat voldoende is onderbouwd dat in Pakistan sprake is van een situatie die beantwoord aan de definitie zoals door de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State werd geformuleerd in de uitspraak van 20 juli 2007, JV 2007/442.

Ten onrechte gaat de rechtbank eraan voorbij dat verweerder eerst ter zitting een geheel ander standpunt inneemt die ook nog eens strijdig is met het eerste standpunt volgens welk standpunt een beroep op artikel 15c geen inhoudelijke beoordeling behoeft.

Nu verweerder in de beschikking van 6 november 2008 het beroep op artikel 15c van de Richtlijn niet inhoudelijk heeft beoordeeld en dus ook niet heeft onderzocht is de rechtbank ten onrechte voorbij gegaan aan de onderzoeksplicht van verweerder.

Eveneens is de rechtbank er ten onrechte aan voorbij gegaan dat juist met betrekking tot de vraag of de bescherming die artikel 15 beoogt te bieden inhoudelijk geen andere is dan die in artikel 3 van het EVRM, prejudiciële vragen zijn gesteld bij uitspraak van de Afdeling van 12 oktober 2007.

De bestreden uitspraak is dan ook onzorgvuldig tot stand gekomen en is niet deugdelijk gemotiveerd. Het beroep is derhalve door de Rechtbank ten onrechte ongegrond verklaard.

REDENEN WAAROM

Appellanten U Edelachtbare verzoekt:

1. dit Appel ontvankelijk te verklaren
2. de bestreden beschikking te vernietigen
3. het door appellanten tegen het besluit van verweerder ingestelde beroep gegrond te verklaren
4. verweerder te veroordelen in de kosten van de procedure

mr. H. Meijerink
Industrieweg 1a
7903 AH Hoogeveen
Tel 0528-227766
Fax 0528-227760

